

XX. КЛЮЧНИКИ І ДОЗОРЦІ

Ні, вас забути був би гріх великий,
Чесні панове ключники й дозорці!
Та й як похвал відмовити вам порції
Там, де над всім царюють ваші крики?

Ви продали себе в каті й на муки.
З 300 гульденів річної плати
Готові з друга, брата шкуру драти,
Як лиш він тут попадесь вам у руки.

Понижені до розряду собаки
Порядком нашим, ви й мститесь таки,
Понижуючи других якомога.

Грим, грим! «Дід» входить: хліб приніс. З порога
На піл покинув і попхнув ногою —
І я почув, що є власть надо мною.

16 сент[ября] 1889